

Fol. II. προς τους — των αδοντων I. Chron. 13, 2—15, 27. Fol. verso scriptura minus clara. Prima manus emendasse videtur: fol. vers. col. 3. ελιβα, col. 4. καιεια, καιεπτα, εν στολη. Reliqua ad secundam manum pertinent. Ita fol. rect. col. 3. v. 2. ζ ante οικοδομους, fol. vers. col. 2. puncta supra αρχ in αρχιερες, unde sit ιερεις.

Fol. III. και επι — απεναντιον I. Chron. 15, 27—17, 16. Fol. rect. passim pallet. Col. 1. v. 3. punctum super αγαοντος primae manus esse puto; reliqua (etiam μου per compendium scriptum post λαον I. vers. col. 3.) secunda manus emendavit.

Fol. IV. εν και — και επολεμησαν αυτον I. Chron. 17, 16—19, 17. Media columna quarta folii versi incipit II. Esdrae 9, 9. εν ο εν ημων; exit fol. εισπορευσθαι, II. Esdr. 9, 11. Fol. vers. minus clarum est. Fol. rect. col. 1. εν ante δαδ primam manum prodit. Eiusdem est correctio in καυτονωλαον. Col. 3. legitur ερκοσι. Prima scilicet manus εικοσι habebat, secunda ρ voluit. Fol. verso col. 1. nominis αβιαθερ emendatio primae manus videtur. Col. 4. v in βασιλεων correctoris esse, forma ac spatium docent; unaque ratio spatii suadet, ejus loco σ fuisse. Ceterum v illud prima tertiae manus correctio est; quam sequitur και erasum. Fortasse etiam ε in ζωοποιησειν erasum est. οικον, correctum ex κον, ipsius primae manus est. εν ημων (linea super εν penitus erasa) jam primum recognoscenti improbatum atque a tertia manu denno improbationis signis notatum esse videtur. ημι⁻ secundae, και (per compendium scriptum) ενν⁻ tertiae manus est. Nota cum signis correctorem secundam auctorem habet.

Fol. V. κληρονομησαι — μεγαλη και ενο II. Esdr. 9, 11 — Nehem. 1, 3; ita ut media columna quarta fol. vers. a II. Esdr. libro ad Nehemiae textum pergatur, nulla distinctione posita. Secundae quidem manus hoc folium has correctiones habet: col. 1. μακρυμμασιν ex μακρονσαι; αυτων super και (per compendium scriptum); οτι pro και; col. 2. τουτω ex τουτο; απο ωλ in marg. col. 3.; των αρχοντων inter lineas columnae 3. (Versa praecedente correctio ως η βουλη ex οσαν βουλη primae manus puto esse, nisi quod obeli in ο, α, v litteris postea additi videntur.); fol. verso col. 1. τον εξονησαι etc.; col. 3. και (per compendium scriptum) ante απο. Fol. rect. col. 3. v. 1. ηθι super extremo α in ανασια nec secundae nec tertiae nec quartae manus est. Magnopere pallet videturque jam tertiam manum antecedere. Col. 1. v. 18. ε posterius in εκζητησεται quartae manus est videturque super eraso α positum esse. Ibidem ex κληροδοτησγητε tertia manus fecit κληροδοτησγητε; item v. 33. ημων videtur ex ημων factum esse. Praeterea hoc folio plura, tertia manu scripta, a quarta rursus erasa sunt; quae, quemadmodum assequi mihi videor, ita habent: Col. 1. v. 7. illa ος notaverat super αν v. 28. παντα τα εξελθοντα pro παν το ερχομενον scripserat; (εξελθοντα, non ελθοντα fuisse ex eo conjicio, quod ζ in ερχο a quarta manu super rasuram instauratum est;) v. 34. post οτι addiderat ου ο εν ημων καιεπανσας το σκηπτρον ημων δια τας εμαρτιας ημων και; tum verbis ο εν ημων in textu improbatu superscripserat ου. (Versu 6. ab imo λαοις adscriptum fuit, nisi fallor, τουτων; sed prorsus erasum ac deletum est.) V. 5. ab imo super μη scripserat και ου et εν lia. seq. punctis notaverat. Col. 2. v. 17. ab imo ex εκαθισαμεν fecerat ελαβομεν. (V. 6. ab imo γενομενον a prima fuisse pro γενομενον, quod quarta manus dedit, in prompta est.) V. 5. ab imo et seq. pro εως (ε nunc erasum) αν βουλη usque γενηθητω sic legerat: εν βουλη εν και των τρεμοντων εν εντολαις αυτου και ποιηθησεται κατα τον νομον του εν ημων. Col. 4. v. 10. ελαβετε habuerat pro εκαθισατε, v. 8. ab imo εν super τη notaverat; v. 7. scripserat και παντες οι εν ταις πολεσιν, v. 5. οι λαβοντες pro ος εκαθισαν. Fol. vers. col. 1. v. 18. διεστειλεν pro διασταλθσαν et, improbato ανδρας nec tamen και addito, scripserat αρχοντας. V. 26. δωδεκατου ex δεκατου fecerat; col. 2. v. 5. των των ante λευτων addiderat et v. 13. απο των οδων scripserat; item v. 21. φαρς pro φορος.

vers. col. 1. med. αποστειλας ex αποστειλλας fol. 10. recto col. 3. v. 14. ab imo δοσαι ex η. Plurimis locis diligenter expressimus ubi α ex ε, vel ε ex α correctum est; cf. fol. 23. rect. Ubiunque igitur α ita occurrit ut et correctorem prodat nec satis spatii habeat, ex ε id correctum esse patet. Quam ad normam similia alia exigas, ut εμω et εμω. Ubi enim v vel η correctoris esse apparet, certum est primam confudisse ημων et ημων.